

adása.

Teher.

240000	—
18308	23
750	—
5003	48
307722	41
26670	73
598454	85

Nyereség.

160502	83
160502	83

erenc.

szat.

Mos. Spitzer Márk.

solitván, helyesnek

ts György.

tsági tag.

ény.

udvarán egy bika-
si munkalátok vallá-
sok 17-én d. u. 1
fogtak biztosítani.
ller, melynek 10% a
dese előtt készpénz-
kban letette helye-

zerint, hanem együtt-

jóváhagyott építési
riejtési feltételek a
talos órák alatt bete-

Előjáróság.

zat.

s folytan írásredésben
erkezett pályázati kér-
pályázatot nyitok.
eszletekben kiszolgál-
és anyakönyvvezető-
adalmazás van egybe-
gyenes előfogad fuvar
ságon belül.

et és nyelvismeretüket
901. évi marcius
mutassák be, mert
velembe nem vehetem.
esetleg szerb nyelv

ó 13 an.

Michailovits,

főszolgabíró.

gy az eddigi jó

át helyeztem,
most is mindig

szecska-
ron és gyorsan

és telefon-
ere vállalkozom.
elfogadtnak.

ZSEF.

ZSEF.

ZSEF.

ZSEF.

ZSEF.

ZSEF.

ZSEF.

ZSEF.

ZSEF.

ZSEF.

ZSEF.

ZSEF.

ZSEF.

ZSEF.

ZSEF.

ZSEF.

ZSEF.

ZSEF.

ZSEF.

ZSEF.

ZSEF.

ZSEF.

ZSEF.

ZSEF.

ZSEF.

ZSEF.

ZSEF.

ZSEF.

ZSEF.

ZSEF.

ELŐFIZETÉS

Egész évre ... 12 kor.
Fél évre ... 6 kor.
Negyed évre ... 3 kor.

*

A lap szellemi részét illető
küldemények a szerkesztő-
nek, anyagilag a lapkiadó-
nosnak küldendők.

BÁCSKA.

MEGYEI KÖZÉRDEKŰ POLITIKAI KÖZLÖNY.

HIRDETÉSI DÍJ:
egy 1 hasabos petty sor 20 fill.
többszori hirdetésnél olcsóbb.
Nyitási sora 50 fillér.

A hirdetés Bittermann
Nándor és fia könyv- és
könyvnyomtatás fogadottnak
el.

Kéziratok nem küldetnek vissza.

Egyes szám ára 20 fillér.

Megjelen minden kedden és pénteken.

Egyes szám ára 20 fillér.

Az erkölcs mizériája.

Kétségtelen, hogy az erény alapja az emberi erkölcs szűziességében rejlik. Hol az erkölcs lazul, ott az erény is leszal. Egyes emberről kezdve, így megy ez át a társadalom különféle osztályára s innen egy egész nemzet lényére, a mi annál is inkább veszélyes, mert ez esetben egy nemzet becsülete forog kockán. Tudjuk történetek nyomán, hogy hány nemzet existenciája semmisült meg az „erkölcsi süllyedés” jellege alatt. A mint-hogy egyes ember erkölcsi romlásba esése folytán végtére is a végzet misztikus bekövetkezése alatt megy tönkre minden lényében — éppen úgy egy nemzet is, melynek szellemébe az erkölcsi süllyedés palánkjá talajra talált.

... És valóban, a világ korszaki előrehaladásának különös fejleménye azon körülmény, hogy a mint egy nemzet többszázados erkölcsi megőrzésében a szellemi képesség tetőpontjára juthat — ott nem áll meg, sem előrébb nem jut, hanem inkább visszahanyaglik, mert — míg emitt szellemi fejlődése világra szóló műveltséget testesíti meg, addig amott észrevétlenül beszívárogo az erkölcsi lazulás rákfenéje és veszes haladásával romba dönteni igyekszik mindazt, a mit több százados egészséges erkölcs oszlopaira épített!

Példa rá valamennyi régi s mind a legműveltebbnek elismert államok misztikus tönkretutása, megsemmisülése. Ősidőktől fogva minden korszaknak volt egy vagy két világállama, mely az uralkodó korszak dicsőségére vált minden tekintetben mindaddig, míg a ragyogó dicsőségre az erkölcsi hanyatlás ködfátyola rá nem borult. Ekkor aztán bekövetkezett minden, a mi egy erényekben és erkölcsökben megromlott államot a végpusztuláshoz elősegített s végre a temető, mely maga alá temetett századoknak dicsőségét, erkölcsét, erényét s nagy, világgrázoló épületes szellemét! Ez volt Spárta, Athén s több korszakonként kitűnő s híret még máig sem feledett államok!

Korszakunknak is vannak ily kiváló műveltség fokán álló államai. De egyszersmint ezek is nevezetesek arról, hogy minél műveltebbnek van egyik, másik elismerve, annál erkölcselenebbnek is.

Tekintsünk szét például Európa nagy keretében az elismert művelt államok között s vegyük irányadó példának az összes között Franciaországot, mint a melyik a legműveltebbnek van elismerve, de egyszersmind hozzátehetjük, hogy a legerkölcstelenebb is! De hát a műveltség legnagyobb foka, az erkölcselenség legnagyobb fokával párosul? Vajjon miben rejlik ez?!

Hisz a legközönségesebb szellemi közérzés is bizonyos undorral viseltetik az erkölcselenség iránt, hát miként lehet az, hogy szellemileg művelt lény erkölcsi érzésében oly gyenge, sőt alásüllyedő legyen, mint például a francia nemzet lényé? Mélyreható titok ez, mely azonban kétségtelenül az emberi gyarlóságban talál alapot. Az emberiség gyarlósága az, mely minden szellemi felsőbbiséget, erényt és erkölcsi érzést lenyom és utálatos módon felülkerekedik rajtok.

Mikor Franciaország vallási, politikai és közművelődési szellemében óriásként látszott kiemelkedni ugyannyira, hogy hódoló kisebbségi érzéssel hajlott meg előtte számos nemzet és elismeréssel adózott szellemi nagysága iránt — akkor ütötte fel rideg fejét a rákfené, mely ármányos sugallattal minden közjó érzést felett uralkodva, beolvad a nagy művelt szellemiségbe! Hogy is történt? A franciák egy bizonyos időben azon vették magukat észre, hogy a literatura legelőhaladottabb fokán állanak, ezt méltán tudták és érezték, mert szemükbe hizelegették is a világ négy tájáról.

Imelyektek már a sok elismeréstől, mely aztán később szinte elbizakodottá tette őket, majd ugyannyira, hogy a szellem kultiváció régi nemes irányát, a mikor az a legragyogóbb pont-hoz ért, megszakították és helyette egy új szellemi irányt vettek fel, mely a pikantéria eszméjét fejtegette s csakhamar existenciára talált az irodalom egy kóros faja: a pikáns irodalom.

Hogy az ily szellemben való művelődésnek mi a következménye? Az erkölcs megromlása, a becsület elbukása és az erény alásüllyedése!

Mit mondjak? Csupán egyet hozok fel jellemző bizonyítékul arra, hogy az ily körülmények közé jutott szellemfejlődési stádium, miként teszi kockára szinte állami létjogi mivoltját egy nagy

nemzetnek! Mi volt a Dreyfus-ügy eredete? Ha kutatjuk, rájövünk, hogy semmi más, mint a divó korszak romlott szellemében egy kicsapongó erkölcs — egy törpe, könnyelmű, makula asszony képében! — Nemde. Egy asszony, ki előtt könnyűvérű generálisok defelliroztak és bájaért versenyezve bódultak!

Egy asszony, ki büvölő pálcával magához hódította a katonai nagytekintélyeket, hogy a kötött szövetség révén eszközt találjon ádáz személyes bosszúját kitölteni furia módon egy ártatlan emberen!

Egy asszony, kinek könnyűvérűsége miatt aranygallérok hulltak, állami politikusok zavarba jutnak s egy koszorús író száműzetésbe megy, mert kimerte mondani, hogy az egész ribiliónak egy asszony az oka, ki kockára tette a nemzet becsületét, erényét, mindenét!

Ennyit a példa okáért. Nem azért hoztam fel ezt, hogy ezzel mintegy ítéletet gyakoroljak egy nagy nemzet erényén, hanem azért, hogy e szomorú eseményen okulást bizonyítsak a magyar nemzetnek.

Nem Franciaország megbotránkozató eseménye adta kezembe a tollat, hogy az erkölcs mizériájával foglalkozzam, hanem a magyar nemzet jól felfogott érdekében tettem ezt, a midőn látom nemzetem erkölcsi erejének ingadozását.

Mert, hisz kétségtelenül kell konstatalnunk, hogy biz a francia frivolitás eszméjének hullámvérődése átsapott már édes hazánkba és rákfeneként irodalmi szellem fejlődésünkbe. Valóságos palánkjá vagyunk a francia szellemnek minden ízében.

Sőt többet mondok, mi már nemcsak a francia szín és egyéb irodalom szellemében egye-sülünk az erkölcsi romlásban, hanem egyes tekintetben el is hagyjuk a mestert.

Mi például már nem elégszünk meg azzal, hogy correspondáló stílusunkat levetkőztetett modellek talpa alá írjuk a levelező-lapokon, hanem mi nadrággombbal és hajtűvel ékesített talizmán jelű levelező lapokkal lázítjuk a közönség erkölcsi érzését. Pfuj! Es mi fog még ezután következni? Az, hogy nemsokára szellős és áttetsző fátyolruhába öltöztetett eleven modelleket fogunk képes

A „BÁCSKA” tárcája.

Már elfeledted ...

Már elfeledted ugy-e a fűt,
Ki „Hozzád” irta a rossz verseket,
Ki mint egy szellem, mindenütt kísért
S őrizte, ővta minden léptedet.

Már elfeledtél ... de hisz nem csoda,
Régen volt, régen — hazugság talán ...
Minttha nem is te lettél volna az,
— Kibez én irtam a rossz verseket, —
A kurtaszoknyás barna kis leány! ...

Herold Gyula Béla.

PARASZT DRÁMA.

Darabos János vig kedélyű ember volt, pedig már három tuat esztendő nehezedett öszülő fejére. O azonban ennek fittyet hányt és folytatta kicsapongásait akár csak legény korában, nem törődve szép, fiatal feleségével, a ki éjjelt nappallá tett, hogy az ura henylését helyre pótolja.

Szeretője volt, elment a koresmákba táncolni, verekedett; igaz ugyan, hogy sokszor megérezte a fokos keménységét és véres fejjel került haza, de ő ezzel nem törődött, ilyenkor alkalmazta az ő reá nézve aranymondást: ebensont befér.

Szegény asszony sirt, könyörgött: János, az Isten áldja meg kendet, hagyjon föl már ezzel a komédiával, mikor lesz már ennek vége?! Nézze, ez a kis gazdaságunk tönkre megy, kend már nem néz utána és a béresek tesznek a mit akarnak; könyörögne még, de a zokogás elfogja és sir keservesen. Még ily szavakra sem hallgat. A javulásnak egy szikrája sem mutatkozott agyában, a szájalomnak egy dobbanása sem volt szívében, hanem ilyenkor megpördölte bajuszát és gögösen mondta: én azt teszek, a mit akarok, én vagyok az ur a házban, tudat jól, hogy én ilyen vagyok, minek jöttél hozzám? nem hivtalak, nem szerettelek.

Az asszony zokogva felel: Oh! én szerenesétlen teremtése az Istennek! Nem is jószántamból mentem kendhez, hanem szüleimet kendnek gazdagsága elvakították és feláldoztak engem és boldogságomat érte.

— Ne bögj má' itt! — szolt oda durván János — mert ugy váglak nyakom, hogy eszedbe jut az ötödik öregapád, mikor lucaszékén állt.

— Jó van hát! nem sirok, nem könyörgök többet kendnek, de tudja meg, ha fel nem hagy ezzel és tovább is így él, akkor majd segíték magamon máskép!

— Hát segíts, ha tudsz! azzal fogta botját, kiment és becsapta az ajtót, hogy az ablakok is megrezzentek.

Nagy léptekkel sietett Vörös Julesák háza felé. Utközben talált ösmerősök köszönéseit nem is viszonzotta a nagy sietségtől. A viszontlátás mámora bajtotta őt. Odaérve, a „Kondor” meg „Vigyázz” meg sem ugatják, hisz jól ösmerik még a lépését is, gyakori vendég ő ott, majdnem gazda. Julesa, mikor hallja a kiskapu becsapódását, tudja, hogy ő az, az ő Jánosa, kiszalad eléje és bevezeti a szebbik szobába. Aztán kikiált anyjának: éu's anyám, gyűjjon kigyelmed be, itt van János gazda! Erzsók néni is bejön, nevetgélnek, beszélgetnek egyről-másról. Erzsók asszony esipőre teszi kezét és kérdi: hát meg-e mondta vóm uram a feleségének szíve szándékát? de közbe teszi, nem haragszik talán, ha vömnek szóllitom?

— Dehogy haragszom, dehogy haragszom, Erzsók néni, má' hogy gondolhat ilyen, hogy haragszom? vagy előbb, vagy utóbb, de vője leszek, ha török, ha szakad ...

— Ez szép kendtől — vág közbe Erzsók asszony, — de feleljen előbbi kérdésemre: hogy szolt-e már neki!?

— Hát ... hát szólni nem szóltam, — felel János gazda.

— Ne is valltassa édes anyám, hisz ugy sem szeret János már engem, — szól Julesa szemlesítve, de azért intett, hogy csak fújja a taplót.

— Hát miért nem szolt kend már neki, hogy el akar válni tőle? — folytatja Erzsók asszony, de igazi Erzsók nyelven, — hát miért nem szolt, hogy van egy leány, a kit jobban szeret és a ki kendet is szereti, mi!?

Hát olyan anyámasszony katonája kend, hogy nem mer a feleségének szólni? dejszen, ha én kend helyébe lennék, majd adnék én annak az asszonynak, azt tennék, a

mit akarnék, aztán punktum! Talán nem akar egy ilyen szép leányt, mint Julesa, egy oly lusta teremtésért elhagyni? aztán pedig, ha már szó szót ér, hát azt is megmondom, hogy nem ám szerelemből lett a kend felesége, hanem azok a koldus szülei a vagyonáért adták kendhez és kendnek tudja Isten hol járt az esze, hogy ilyen koldus familiából kikerült porontyot vett feleségül.

— Jól van no! meg lesz napamasszony minden, a hogy maga meg Julesa kívánják. Aztán odaszól Julesának: ugyan lelkelem hozzá egy korsó bort, mert ha iszom, akkor duplán látlak és szeretlek. Aztán trétálódznak és isznak késő estig.

A szegény menyecske pedig, míg kikapós ura más-sal mulat és iszik, ő sirva virraszt. Vár egy óra hosszat, két óra hosszat, nem jön. Megunta már a sirást, járkál fel és alá, százféle gondolat gyülemlik össze agyában és újra az órára néz, már éjtél után egy óra és még mindig nem jön, újra erőt vesz rajta a sirás és kezeit tördelve, sir lelkevel, testével keservesen. Egyszerre azonban mintha valami vigasztaló szellem jelent volna meg, felhagy a sirással, könyeit letörölve mondja: Eh, mit sirok én, nekem egyszer mondta a tisztelendő ur még lánykoromban: várj csak, lelkelem, majd jön még valaki, a ki hit-vesének vállal, várj csak, türelem rózsát terem. Termett is, csakhogy csallán, nem róza, hej, miért is tévedtél el? No de lehet, hogy ezután jön majd.

És mintha a sors is így akarta volna, egyszerre belép András, a béres. Szép, szálás legény, a kinek nem kell a lányok elől elbujnia.

— Gazdasszonyom, — így kezdé — mit sir? mit virraszt? hej, nem érdemes egy olyan emberért, mint János gazda. Tudja-e gazdasszonyom, hogy hol van most is a kedves gazdúrám? a Vörös Julesáknál.

— Mit!? — kiált rémülten a szegény asszony, — Vörös Julesáknál? annál a céda teremtésnél? O Istenem, ezért a leányért, a ki már annyi embernek elcsavarta a fejét, elhagy engem? és fuldokló zokogásban tör ki.

— Gazdasszonyom! nem akartam én kigyelmednek bánatot okozni, — kezdé vigasztalni András.

— Jól van András, jól van, köszönöm neked ezt a felvilágosítást, de most kérlek, menj! menj gyorsan, mert

HIRDETÉSEK.

Kávé eladás.

Rió de Janeiróból egy nagy szállitmány **kitűnő minőségű kávét** szereztem be és azt **kilogrammonként 2 korona 40 fillér** árban árusítom.

Föhlívom erre a n. é. közönség becses figyelmét és kérem, hogy tömeges rendeléseivel megtisztelni sziveskedjék.

Zomborban, 1901. február hó 14-ik napján.

Markovits György,

fűszerkereskedő,

felsőváros, Flórián-utca sarkán.

3-3

883. szám.

kig. 1901.

Pályázati hirdetmény.

Bács-Bodrogh vármegyébe kebelezett Mohol nagyközségben feresedésbe jött jegyzői állás betöltése céljából pályázatot hirdetek.

Ezen állással egybekötött javadalmazás all:

1. Évi 1400 korona készpénz fizetés.
2. Évi 600 korona lakbér.
3. Évi 200 korona utiátalány.
4. 12 kertletti lánca adómentes föld és az ezután kiosztott legelőjuttalék adómentes haszonélvezete.

Végül a magánmunkálathoz szabályrendeletileg megállapított díjak szedhetési joga.

Föhlívom az ezen állásra pályázni szándékozókat, hogy kellőleg felszerelt kérvényüket hozzám **1901. évi március hó 14-ig** bezárólag nyújtsák be. A később érkező kérvények figyelembe vételni nem foguak.

Zentán, 1901. évi február hó 20-án.

Dr. Mikosevics Kanut,

főszolgabíró.

3-1

Eladó birtok.

Ó-morovicai határban az ottani 1544. sz. betétben felvett 54 k. hold 943 □ öl területű elsőminőségű **szántóföld** szabadkézből eladó. Ügynökök nem díjaztatnak.

Bővebb értesítést ad **Tomcsányi Aladár Zombor, Vitéz-utca 132.** 3-2

Társ kerestetik

egy jól jövedelmező vegyesáru kereskedésbe 4000 korona tőkével, az üzlet évi 60,000 korona forgalmat képvisel.

Bővebbet **Weinrauch András Veprovác.** 3-1

Eladó.

A bezdáni klinker-uton fekvő 12 1/2 kat. hold **szántóföld** a volt Sztrilich Málesi-féle szállás mellett, szabadkézből eladó. Bővebb értesítés a tulajdonosnál: Zomborban, Apolló-utca 34. sz. 3-2

784. szám.

kig. 1901.

Hirdetmény.

Bács-Szent-Tamás nagyközség pályázatot hirdet egy községi kertészi állásra, felhívja a pályázni óhajtokat, hogy kellőleg felszerelt pályázati kérvényeiket **folyó évi március hó 15-éig** ezen előjárásúgnál adják meg.

A kérvényben az eddigi alkalmaztatás hatósági bizonyítványokkal igazolandó.

Az állással 600 korona évi fizetés jár a községi pénztárból.

Kelt Bács-Szent-Tamáson, 1901. február hó 23-án.

Ivanits Izidor,

jegyző.

Dungyerszky Nesztor,

biro.

Jelzálogkölcsonök

vagy ilyenek convertálása olcsóbb kamatra, csakis földekre s 20000 koronától fölfelé, jelzálogbank képviselőletében eszközöltetnek

Sorger, Weismayer & Cie.

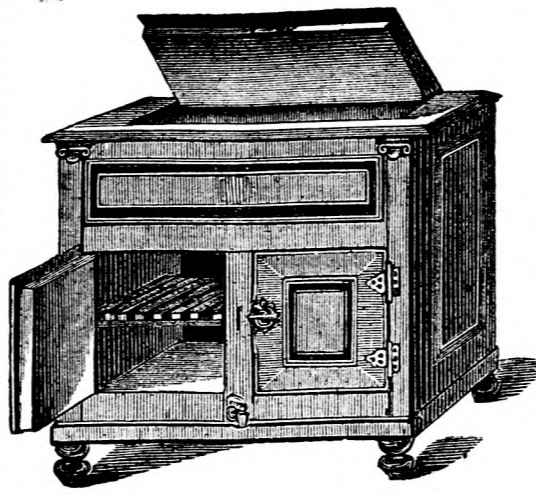
eszéki bankcég által. 6-3

GOMBOS NÁNDOR

jégszekrény és fürdőberendezések gyára, épület- és diszműbádógos

ZOMBOR (Bácska.)

Dís raktár mindenféle

jégszekrényekben,

(vendéglősök, mészárosok és magánosok részére)

fürdőkádakban

és

konyhafelszerelésekben

Minden e szakmába vágó és rajzszerinti bármilynemű bádógárúk elkészítetnek.

Képes árjegyzék kívánatra bérmentve küldetik.

Javitások olcsón és pontosan.

Eladó szódagyár.

Szódaüveg fejeket öntő géppel 3200 darab szódaüveggel; hozzá bérbevehető a piacon bármily üzletnek is alkalmas helyiség. Bővebbet **Hidasi Józsefné urnónél Bács-Bresztovác.**

12183 sz.

tkvi 1900.

Árverési hirdetmény.

A zombori kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Szikinger Terézia férj. Scherg Lőrincné végrehajthatónak Szikinger János végrehajtást szenvedő elleni 147 kor. 15 fill. tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a zombori kir. törvényszék területén lévő s Sztanisieson fekvő, a sztanisiesi 1873. sz. betétben végrehajtást szenvedő és végrehajtható Szikinger Teréz férj Scherg Lőrincné tulajdonát képező A. I. 1-2. sorszámok alatt foglalt 545. és 546 hr. számú egész beltelekre és az azon levő 276. ö. i. számú egész házra az 1881. 60. t. c. 156. §-a értelmében 863 koronában ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1901-ik évi március hó 5-ik napján délelőtt 10 órakor Sztanisies községhezánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozókat tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881-ik évi LX. törvényeikk 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszoigáltatni.

Kelt Zomborban, 1900. évi december hó 14. én.

A zombori kir. trvszék mint telekkönyvi hatóság.

Radány Péter,

kir. trvszéki bíró.

4530 szám.

tkvi 1900.

Árverési hirdetmény.

A hódásghai kir. járásbíróóság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy dr. Legrand Ferenc végrehajtható és a petrováci takarékpénztár esatlakozó végrehajthatónak Schusztér János pivnicai lakos végrehajtást szenvedő elleni 400 korona és 1500 korona tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a zombori kir. törvényszék (a hódásghai kir. járásbíróóság) területén lévő, Pivnicia község határában fekvő, a pivnicai 1418. sz. tjkvben A. I. 1-8. sorsz. alatt foglalt Schusztér János nevében álló 1/4-ed urbéri telekföldre az árverést 2454 koronában ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1901. évi március hó 11-ik napján délután 2 órakor Pivnicia községhezánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozókat tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis 245 kor. 40 fillért készpénzben, vagy az 1881. LX. t. c. 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881-ik évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszoigáltatni.

Kelt Hódásghon, 1900. évi december hó 6-án.

A hódásghai kir. járásbíróóság mint telekkönyvi hatóság.

Hirdetmény.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség tudomására hozni, hogy saját műhelyemben készült mindennemű butert, ugy ércokporsókat nagy választékban előnyös árak mellett raktáron tartok. A nagyérdemű közönség pártfogását kérem.

Trebtscher István,

butorasztalos

Hódásghon.

3-1

Párisi áruház Zomborban.

Van szerencsém a tiszt. közönség szives tudomására adni, hogy a **Hirschenhauser-féle üzlethelyiséget** átvéve, azt

Párisi Divatáruház

cim alatt a mai kor igényeinek megfelelően

a legújabb és legdivatosabb

uri- és női divatoikkal, kézmű, selyem, bel- és külföldi vásznakkal berendeztem.

A mélyen tisztelt vevőközönség kegyes pártfogásáért esedezve, vagyok

kitűnő tisztelettel

TUNA GUSZTÁV,
ZOMBOR, (Korzó).

Királyvászón vállalat egyedüli raktára.

Zomber. Bittermann Nándor és fia könyv- és könyvnyomdájából.